

Underlivssmerter. Jeg har givet hende et Par Streger Morfin, saa hun skal helst have Ro idag. Du kan nok tage med ind og se til hende; men du maa altsaa ikke gerne være der for længe.«

Da Jytte spurgte, om der var Fare, svarede han hverken Ja eller Nej. Paa Vejen ind til Byen lod han hende dog forstaa, at Tilstanden var alvorlig. At Sygdommen var Kræft, sagde han ikke. Og heller ikke Jytte nævnede Ordet af Frygt for at faa en Anelse bekræftet.

Der gik nu ikke mange Dage, før hun selv saae, at det var Døden. Og da hun spurgte Fætteren, bekræftede han det ogsaa. En Operation lod sig ikke udføre paa Grund af Svulstens Plads. Til Gengæld trøstede han hende med, at Moderen næppe vilde komme til at lide meget.

Den Forudsigelse slog dog ikke til. I fem Uger varede Kampen. Midt i Sommerens festligste Tid opløstes Fru Bertha langsomt under mange Slags Pinsler.

Jytte opholdt sig i al denne Tid mest i Byen, og det kunde ikke undgaaes, at hun og Pastor Gaardbo af og til mødtes i Sygeværelset. De hilste dog kun paa hinanden i Forbigaaende. Men det var ikke saa meget paa Grund af Fortiden, at Jytte nu undgik ham. Det var mest, fordi hun følte sig tilovers, saa snart han kom ind ad Døren. Hun mærkede